

BOŽIČNA IGRA - DVANAJST MESECEV

Osebe: Januar - mladenič v beli obleki
Februar - majhne postave
Marec - rimski vojščak
April - majhen pastir z bičem
Maj - bogato okrašen s cvetjem
Junij - vrtnar s slamnikom
Julij - v narodni noši z žetveno krono
Avgust - gosposko oblečen
September - delavec z lopato
Oktober - debelušni gospodar z vrčem in sadjem
November - s suho vejo
December - ubožno oblečen starček

Čas - tesno oblečen s peščeno uro
Nebeski poslanec Gabrijel
Veliki angel z Jezuščkom na slami

Dogaja se na stopnicah pred nebeškimi vrti. /poje vsa cerkev/: Vi oblaki ga rosite...

Čas: /čuva pred nebeškimi vrti/

Oj blaženo leto, mesec in dan, ko bo zveličar z neba poslan.
Oj mesec presrečni, ko se Kristus rodi. Vse stvarstvo želi, da se to kmalu zgodi.
Vsak dan in vsaka noč ječi: pridi, pridi, zaželeni Rešenik, o pridi k meniti.
Vsak mesec po vrsti za to srečo prosi, pred nebeška vrata svojo prošnjo nosi.

Januar: /pride in potrka na nebeška vrata/

Jaz, najmlajši, prvi mesec leta,
trkam s svojo prošnjo na vrata presveta.
Odprite se vrata, nebeške višine.
Pridi, Zveličar, v zemske nižine!
Kakor jaz odpiram Novemu letu vrata,
tako odpri nam ti nebesa zlata.
Odpri nebo nam jasno! Na zemljo se spusti!
Ljudstvo te čaka - v temi ga ne pusti!
Pridi, poglej na zemlji snežnobeli
ob novem letu bodo vsi veseli.
Pridi, Zveličar, nikar se ne mudi!
Toplo zavetje, dom, vsak ti ponudi.

/Poklekne pred nebeška vrata, a ta se ne odpro/

Čas: Že vsa tisočletja ljudje hrepenijo,
da Bog se usmili in pošlje Marijo.

Ljudstvo: /poje/

Kristus usliši naše klice,
daj, pokaži svoje lice,
lepše, kakor svit danicel

ali: Darujemo vdano ti svoje srce,...

Februar: /majhne postave, zelo hrabro/

Jaz mesecev dvanajstih najmanjši sem bratec,
upam vseeno - čeprav sem kot škratci.
Le malo imam dni. A lahko se zgodi,
da velik postanem in slaven -
če v februarju se Kristus rodi!

/s pestjo močno potrka na vrata, a zaman/

Zbor:

Pridi, Kristus, bela zora,
mrak se umakniti mora,

ko posiješ v naše duše!
ali: Oljsko goro tiha noč...

Marec: /se postavi pred nebeška vrata - rimske vojščak/

Mesija, pred te se postavljam,
v službo tvojo ponižno se javljam.
Ko nas obseva pomladni že soj,
jaz z zimo in burjo še bijem dvoboj.
Mesija! Pridi, le pridi na svet,
zmaja ubiti - človeštvo otet.

/zamahne z mečem/

Kot vitez boš stopal v boj pred nami,
in tebi ob strani, borgi ti vdani,
s teboj se borijo od zmage do zmage,
dokler ne uničimo svoje sovrage:
zlobo, sovraštvo, sebičnost srca,
in ne premagamo kače pekla.

Mesija! Pohiti! V borbo nas vodi,
v mesecu marcu ti se nam rodi!

/visoko dvigne goli meč, a, ko se vrata ne odpro, ga žalostno povese in vtakne v nožnico ter stopi v stran/

Ljudstvo:

Kakor sonce noč premaga,
ti boš Kristus, naša zmaga,
nad življenjem in nad smrtno.

ali: Kraljevo znamnje križ stoji
bandero glej vihrati,
na križu Jezus nas uči
srčno se vojskovati. O sveti...

April: /majhen pastir z bičem - šviga z bičem in se smeje bliža nebeškim vratom/

Zima je minila, sonce toplo sije,
na otrplo zemljo milo žarke lije.
Ob piščali pastirci pesmi prepevajo,
da pesmi vesele v dalji odmevajo.
Od mesca aprila boljšega ni.
Pridi, mali Jezus, meni se mudi!

Ljudstvo:

Jezus naš je vstal od smrti, razveseli se kristjan,
smrt in pekel je premagal, vstal iz groba tretji dan.
Dokazal božjo moč, je to veliko noč. Aleluja!

Maj: /bogato okrašen s cvetjem - porine tovariša v stran/

Ne v aprilu, ampak v maju, je lepo na svetu,
skoraj kakor v raju, ko je vse v cvetu.
Po sončnih vrtovih cvete tulipan,
pisani naglji, svileni žafran.
Kdo bi opisal vso majna lepotu,
pridi, poglej sam vso cvetja krasoto.

Zbor:

Spet kliče nas venčani maj... /l. in 2. kitico/

/cvetlice se po stavijo v dve vrsti na stopnice/

Maj:

Čuj me, mali Jezus, cvetni maj te vabi:
Stopi v te poljane, s cvetjem posejane!

Junij: /vrtnar s škarjami - z vrtnimi škarjami v rokah se smeje maju/

Misliš, da si vreden, ti edini v letu,

drugi pa nobeden, ker si ves v cvetu?
Cvetja v obilju v resnici nam daš,
a koliko koristi od cvetja imas?
Rože povonjaš - lepo res diši,
a cvetje ni večno in kmalu zveni!

Zbor:

Gorje! Mladost premine!
Gorje! Lepota zgine!
Gorje cvetlici na tem svetu.
ali: S skupno pesmijo prosimo
in zaupno vsi molimo: Pridi, pridi Sveti duh...

Junij : /pokliče svoje pomagače, ki nosijo na velikih pladnjih jagode, češnje, marelice, hruške, slive/

Poglejte ljudje, odprite oči!
Junij ponuja imenitne reči:
tule so jagode, dišeče, medene,
zraven pa češnje in višnje rumene.
Želite marelic, zrelih in sladkih,
morda pa sliv, modrih in gladkih?
Vse to ti dajem, me slišiš? Poslušaj!
Jezušček, pridi, vzemi, poskušaj!

/junij in pomagači ponujajo proti nebeškim vratom krožnike s sadjem, a se umaknejo, ko julij pripelje žanjice/

Julij : / v narodni noši z žetveno krono: iz pšenice, rži, ječmena/ ,
Pusti ob strani mesece vse druge,
julij te vabi, ponuja usluge.
V mesecu mojem žito zori,
žetev obilna te razvedri.

Zbor:

Prepelica petpedika: pet pedi, pet pedi,
bliža žetva se velika: pet pedi, pet pedi.
Kak je polno žitno klasje: Pet pedi, pet pedi,
zraslo tudi kaj za nas je: pet pedi, ...
ali: Oj bodi hvaljeno, Srce preljubljeno,
naj jezik naš te hvali v ljubezni vekomaj!

Julij:

Zlato žito mlatimo:
Zrnje se praši,
v vreče ga nalagamo,
v mlin se nam mudi.

Mlinar melje nam tri dni,
moko sipko, belo,
pa domov jo peljemo,
hej, to je veselo.

Zbor: Me iz moke mesimo, beli kruh, pogače
in rozin nadevamo v potice in kolače.

Rahlih krovov pražimo polne sklede tri,
štrukelj in gibanica dobro nam diši.
ali: V nebesih sem doma, to oznanjujeta
mi zembla in nebo in vsaka stvar lepo.

Avgust: /gosposko oblečen se pred nebeškimi vrati nemarno prikloni in zakliče Času/
Hej, pozdravljen stari vratar, dvoru nebeškemu večni stražar!
Na vrata potrkaj, gospodu sporoči,
Avgust tu stoji. Naj se hitro odloči.
Če hoče Gospod Bog na zemljo priti,

naj stopi v avgustov dvor plemeniti!

Čas: /odkaže avgstu zadnje mesto med meseci/
Gospodstva tu ne poznamo:
enako vsi ceno tukaj imamo.
Ne bogastvo, ne čast, visokost,
velja pa pravičnost, dobrota, svetost.

Ljudstvo:

Lepo je Marija tvoje ime,
lepše siješ kot danica,
s soncem venčana kraljica.
Lepo, lepo je Marija tvoje ime.

/Avgust se mora sramotno postaviti na zadnje mesto!/\

September: /v delavski obleki z lopato/

Deveti v letu jaz sem na vrsti -
september - je moje vsakdanje ime.
Raskava dlan, delavni prsti
lopato oklepajo, krampi zvene.
Od zore do mraka - ura mi vsaka
delo odmerja - lije mi pot.
O, pridi, predobri, ljudstvo te čaka,
pridi v septembru, pridi, Gospod!

Ljudstvo:

Kraljica venca rožnega, naj celi svet ti hvalo da.
Je človek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad.

/začuje se smeh - z veselo dručino pride oktober/

Oktober: / dobodušni gospodar z vrčem in grozdjem/

Zbor: / poje/

En hribček bom kupil, bom trto sadil,
prijatle bom vabil, še sam ga bom pil.
Sladko vin'ce piti, to me veseli,
dobre volje biti svoje žive dni,
svoje žive dni, brez vseh skrbi, to me srčno veseli.

Oktober:

V mesecu oktobru plodne so njive,
brajde razkošne so, dobrotljive.
Glej kako trte bogato rodijo,
od sladkega grozdja do tal se šibijo.
Sladko se grozdje v soncu iskri,
kmetu srce od veselja žari.
Vriskali bi, veseli bili,
če mali se Jezus k nam preseli.

/ čaka pred zaprtimi vrati, obupano odide/

November: / s suho vejo/

Naša zemlja temna ječa,
kjer nam vlada le nesreča oh,
že več kot tisoč let.
Reši greha nas temine,
naj nam twoja luč zasije -
Zveličar, pridi nas otet!
Naj te beda naša gane,

da v dušah trpkost ne ostane
v novemburu pridi ti na svet!

Zbor:

Bog je bil zemljo preklet, greh ljudem, nebesa vzel.
ali: Verna duša misli z mano, da umreti treba bo.
Ali je, povej, ti znano, kdaj se to zgodilo bo?
Tožiš milo, ker število je prikrito tvojih let.

December: /tresoč se od mraza s težavo pride do prve stopnice, poklekne nanjo/

Zadnji sem mesec - nič nisem vreden,

drhtim od zime, prezebel in beden.

Darov ne prinašam, le bedo, gorje,
težo življenja in prazne roke.

Nobene lepote revež ne nosim, - nevreden sem, milosti prosim.
Klečim pred teboj - december proseči,
prošnje iskrene nikar ne zavreči.
Starček v ljubezni goreči živim,
da pride Zveličar si vroče želim.

Zbor:

Pridi, Kristus, Tolažnik,
naših grehov rešenik,
pridi, pridi, naš Gospod!
ali: Je angel Gospodov...

Gabrijel: /nebeški poslanec pride skozi nebeško zaveso in reče klečečemu Decembru/

December pošteni, ponižno srce, večni je Bog uslišal želje.

Z ljubeznijo ga kličeš, ljubezen - tvoj je dar
to božjemu je Srcu edina vredna stvar.

/vsem/

V božjem imenu oznanjam novico
Bog si izbral je Mater - Devico;
zapušča svoj prestol rajske luči,
v decembru Bog Sin na svet se rodil.

December:

Kaj govorиш? Kaj nam počnem?
Kam se obrnem? H komu naj grem?
Kako naj te sprejmем? Kje prenočim?
Velikega gosta, s čim pogostim?
Nimam ne stola, ne mize, ležišča,
slame steptane tri pičla prgišča;
nimam ne kruha ne vina, prav nič mesa,
skozi špranje mi veter nanaša snega!

Gabrijel:

Jezus pride k tebi, ker gleda na srce,
k ponižnemu se sklanja, čeprav prazne so roke.
Če udobnosti bi hotel, v nebesih bi ostal,
na zemljo ne bi prišel in človek ne postal.

Petje: Sveta noč... /ali vsaj melodija/

December: /ostalim mesecem/

O, dragi, vi vsi, bratje, me zdaj ne zapustite,
da sprejmem Gospoda, na pomoč pohitite!

April:

Jaz, April, bom za Jezuščka mleka prinesel.

Junij:
Jaz mu bom sladkih češenj natresel.

Maj:
Jaz na plenice pripel bom cvetlice.

Julij:
Jaz pa za mater bom spekel potice.

November:
Jaz pa za dete prinesel blazino.

Februar: /prime za roko Januarja in Septembra/
Mi trije skupaj v peč naložimo.

Oktober:
Da se okrepi mati, ji vina hočem dati.

Marec:
Na straži bom stal, dokler bo Jezus spal.

/gredo po svoje darove in jih prineso/

/nebeška zavesa se odpre, angelci pojo namesto vrstice: Angelsko petje se sliši v višavi/
Glorija, gloria, gloria, gloria, Glorija, slava Bogu se glasi. /nato naprej/
Mir se oznanja ljudem po širjavi, mili Zveličar nocoj se rodi.
Bodi češčeno, o Dete preblago, samo ljubezen do nas te rodi.

Cerkev poje: Glej zvezdice...

/Gabrijel nagovori posamezne mesece - vsak poklekne s svojim spremstvom/

December - rojstvo Boga proslavi,
Januar - priča bo imenovanja,
Februar - pa v templju darovanja,
Marec, April - odrešenje doživji,
                  ko nesel bo križ, ko tekla bo kri, ko vstal bo od smrti - On, ki živi..
Maj - vnebohod božji proslavlja,
Junija - Sveti Duh duše obnavlja,
Julij - časti Presveto naj Kri.
Avgust - v nebesa odhaja rajska Kraljica,
Septembra - rojena bo sveta Devica.
Oktober - plete rožnega venca cvetje,
November - zbere končno vse svete,
                  da proslave Devico in božje Dete.

Konec

Božičnica, Bled in Gorje 1986
Z dovoljenjem cerkvenih in redovnih predstojnikov zbral in razmnožil: Franc Cerar, Haribor, Magdalenski trg 3 - novembra 1968.